

къмъ бунарътъ и надалъ викъ: „Хайдутинъ, разбойникъ е влѣзълъ въ къщата ни“! . . .

Левски се измъкналъ изъ юначитѣ ржѣ на Стояна, забилъ камата въ гърдитѣ му и по срѣдъ день избѣгалъ прѣзъ главната улица на Ловечъ!

Стояниъ на чаштъ умирѣлъ! . . Ловчанската полиция се растичала. . . Помакътъ се скрилъ въ *Чилинска скала* и прѣзъ нощта се прибралъ въ *скривалището*.

Сколнитѣ български села на село *Асжкзрово* писнали бѣхъ отъ зулумлуцитѣ на Хаджи Мустафа-бей-чифликчията. Селенитѣ, *работници комитетски*, се оплакали на Дякона Левски още прѣзъ 1868 — 69 година отъ зулумлуцитѣ на *бей*.

Прѣзъ септемврий мѣсяцъ, 1871 год., въ Аск-Къровската гора нахълтали около 15 души въоружени хора. „Тайната четица“ била прѣоблѣчена въ турски дрѣхы. Главатарътъ ѝ по облѣкло изглеждалъ на *софта*. На 10 септемврий прѣзъ нощта Левски нападналъ чифликътъ, изпоарестувалъ слугитѣ и гоститѣ; хваналъ Хаджи Мустафа бей; изкаралъ го да се закълне въ *Аллаха*, че отъ сега нататъкъ нѣма да мѣчи рантѣ отъ околнитѣ села; земаъ му 50 лири съ добро (божемъ) и далъ му единъ пиринченъ прѣстенъ въ знакъ на „вѣрность“, т. е. че нѣма да го безиокои, ако той подобри поведението си спрямо българитѣ отъ околнитѣ села

Нѣкой си Денчо Чорбаджи (село Рахманларе) се научилъ, че въ неговото село „се народили“ нѣкакви си лоши хора — *комити*. — Обадилъ за това на кърсердарътъ Мехметъ ага. Лошитѣ хора били арестувани и въ Пловдивската тъмница откарани.

„Тайната четица“ пипнала прѣдателятъ Денчо Чорбаджи; отрѣзала му носътъ и ушитѣ и го пустнала да ходи по „бѣлия свѣтъ“. Мехмедъ-ага съ цѣла сюрня